

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กระบวนการ เฝ้าสังเกตการณ์ในการ สอนต่อความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกลุ่มสร้างเสริม ประสพการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2532 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ บางเขน จำนวน 30 คน เนื่องจาก นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนี้มีทั้งหมด 7 ห้อง แต่ละห้องจัดโดยการลดความสามารถ เพศ และอายุ (ดูตารางที่ 21 ในภาคผนวก ก) ดังนั้นลักษณะของนักเรียนจึงมีความใกล้เคียง กัน ผู้วิจัยจึงเลือกตัวอย่างประชากรโดยการจับฉลากห้องเรียน 1 ห้อง เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบ ง่าย ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/3 เป็นนักเรียนชาย 14 คน นักเรียนหญิง 16 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้เพื่อการศึกษา ประกอบด้วย

1. แผนการสอนตามกระบวนการ เฝ้าสังเกตการณ์
2. แบบทดสอบความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อ เฝ้าสังเกตการณ์
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกลุ่มสร้างเสริมประสพการณ์ชีวิต
4. แบบประเมิน แบ่งออกเป็น 4 ฉบับดังนี้
  - 4.1 แบบประเมินพฤติกรรมโดยตนเอง
  - 4.2 แบบประเมินพฤติกรรมโดยครูประจำชั้น
  - 4.3 แบบประเมินความรู้สึกของนักเรียนต่อการ เรียนกลุ่มสร้างเสริมประสพการณ์ชีวิต
  - 4.4 แบบประเมินความเป็นกัลยาณมิตรของครูผู้สอนตามการรับรู้ของนักเรียน

ดังมีรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างตามลำดับขั้นดังนี้

ก. ขั้นเตรียมการ

1. ศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต จากหลักสูตรประถมศึกษา คู่มือการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ รวมทั้งหนังสือ บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับกระบวนการเผชิญสถานการณ์ ซึ่งประยุกต์มาจากพุทธวิธีสอน โดย สุนน อมรวิวัฒน์ และเอกสารอื่น ๆ เพื่อจัดทำแผนการสอนตามกระบวนการเผชิญสถานการณ์

3. ศึกษาการสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากหนังสือ แบบประเมิน เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบวัดความสามารถในการแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต และแบบประเมินทั้ง 4 ฉบับ

ข. ขั้นสร้าง

1. แผนการสอนตามกระบวนการเผชิญสถานการณ์ ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ผู้วิจัยพิจารณาเลือกหน่วยสิ่งมีชีวิต (ตัวเรา) จำนวน 15 เรื่อง คือ

1.1.1 การทำความสะอาดปากและฟัน

1.1.2 อาหารหลัก 5 หมู่

1.1.3 อาหารสำหรับเด็กวัยเรียน

1.1.4 สขนิสัยในการรับประทานอาหาร

1.1.5 การออกกำลังกาย

1.1.6 การพักผ่อน

1.1.7 รูปร่าง ท่าทาง และบุคลิกลักษณะที่ดี

1.1.8 อุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุภายในบ้าน

1.1.9 อุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุภายในโรงเรียน

- 1.1.10 อุบัติเหตุและการป้องกันอุบัติเหตุในการเดินทาง
- 1.1.11 การปฐมพยาบาลแมลงสัตว์กัดต่อย
- 1.1.12 การปฐมพยาบาลเลือดกำเดาไหล
- 1.1.13 การปฐมพยาบาลแผลฟกช้ำ
- 1.1.14 การปฐมพยาบาลแผลสด
- 1.1.15 ยาสამัญประจำบ้าน

เพื่อใช้ในการทดลองสอน ทั้งนี้เพราะเป็น เรื่องที่นักเรียนต้องเผชิญอยู่เสมอในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับกระบวนการเผชิญสถานการณ์

1.2 ผู้วิจัยนำขั้นตอนกระบวนการเผชิญสถานการณ์ ของ สุมณ อมรวิวัฒน์ มาเป็นพื้นฐานของการสร้างแผนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1.2.1 ขั้นนำ (การสร้างศรัทธา)

1.2.1.1 ครูใช้ช่วง เวลาหนึ่งก่อนทดลองสอนในการเตรียมตัวครู เพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ครูแสดงความรัก และความเมตตาต่อนักเรียนอย่างจริงใจ

1.2.1.2 ก่อนเริ่มบทเรียนแต่ละครั้ง ครูจัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศในชั้นเรียน ให้สอดคล้องกับเนื้อหาของบทเรียน และเราใจให้นักเรียนเห็นความสำคัญของบทเรียน จัดห้องเรียนให้สะอาด มีระเบียบ จัดป้ายนิเทศให้ตรงกับเนื้อหาของบทเรียน

1.2.1.3 ครูเสนอสถานการณ์ ปัญหา หรือกรณีตัวอย่าง พร้อมทั้งแนะนำหลักการปฏิบัติตน โดยใช้หลักธรรม เป็นพื้นฐานนำไปสู่การ เลือกและแก้ปัญหาหลาย ๆ ทาง

1.2.2 ขั้นสอน

นักเรียนนำเสนอสถานการณ์ ปัญหา หรือกรณีตัวอย่าง และหลักการปฏิบัติตนโดยใช้หลักธรรม เป็นพื้นฐานในการแก้ปัญหาตามลักษณะการคิด และการปฏิบัติในกระบวนการเผชิญสถานการณ์ดังนี้

1.2.2.1 ฝึกทักษะการแสวงหาและรวบรวมข้อมูล ข้อเท็จจริง ความรู้ และหลักการ

1.2.2.2 นักเรียนฝึกสรุปประเด็นสำคัญ เพื่อประเมินค่า

แนวทางแก้ปัญหาว่าทางใดดีที่สุด โดยใช้วิธีคิด 3 วิธีคือ

1.2.2.2.1 คิดอย่างเชื่อมโยงสัมพันธ์

1.2.2.2.2 คิดหาเหตุผลและปัจจัย

1.2.2.2.3 คิดจำแนกแยกแยะ (ดี-ชั่ว, ถูก-ผิด)

1.2.2.3 ฝึกทักษะการเลือกและตัดสินใจ โดยให้นักเรียน

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและคิดทดสอบด้วย เหตุผลจนมั่นใจว่าเป็นทางเลือกที่ถูกต้อง

1.2.2.4 นักเรียนลงมือปฏิบัติทั้งในเวลาเรียนและนอกเวลา

เรียน โดยมีครูคอยสังเกตและแนะนำ

1.2.3 ชั้นสรุป

1.2.3.1 นักเรียนแสดงออกด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การพูด

การเขียน หรือการกระทำต่าง ๆ สนองตอบสิ่งเร้า ในรูปแบบที่เหมาะสมกับความสามารถและวัย

1.2.3.2 ครูสรุปบทเรียน

1.2.3.3 วัดและประเมินผลโดยตนเอง โดยเพื่อน โดย

ครูประจำชั้นและโดยผู้วิจัย

1.3 ผู้วิจัยสร้างแผนการสอนตามกระบวนการเผชิญสถานการณ์ จำนวน 11

แผน ใช้เวลาในการสอนทั้งหมด 67 คาบครึ่ง ซึ่งมีองค์ประกอบของแผนการสอนดังนี้

ความคิดรวบยอด

จุดประสงค์

คุณธรรมที่ต้องการ เน้น

เนื้อหา

กิจกรรม

สื่อการเรียน

การวัดและประเมินผล

1.4 ผู้วิจัยนำแผนการสอนตามกระบวนการเผชิญสถานการณ์ที่สร้างขึ้นไป

ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน พิจารณาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. แบบทดสอบความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์แบบทดสอบชุดนี้ มีลักษณะเป็นกรณีตัวอย่าง จำนวน 15 ข้อ พร้อมทั้งวาดภาพประกอบเพื่อความชัดเจนของข้อความทุกข้อ และเพื่อเป็นสิ่งเร้าให้นักเรียนตอบคำถาม การให้คะแนนวิเคราะห์จากเหตุผลที่นักเรียนตอบ ซึ่งจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกระบวนการเผชิญสถานการณ์ คือ เมื่อเกิดปัญหาจะต้องมีการรวบรวมข้อมูล ความรู้ ข้อเท็จจริง และหลักการ เพื่อหาทางแก้ปัญหา ประเมินวิธีการแก้ปัญหาแต่ละวิธี แล้วจึงตัดสินใจเลือกวิธีแก้ปัญหาที่ดีที่สุด โดยอาศัยหลักธรรมเป็นพื้นฐาน ให้คะแนนแต่ละชั้น 1 คะแนน คะแนนเต็ม 3 คะแนน ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

2.2 ศึกษาเอกสาร งานวิจัย จิตวิทยาการเรียนรู้เกี่ยวกับการคิดแก้ปัญหา

2.3 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์ 15 ข้อ ตามเนื้อหาที่กำหนดและคามสภาพปัญหาในชีวิตประจำวันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นสถานการณ์ที่มีทางเลือกทั้งดีและร้ายปะปนกัน ซึ่งนักเรียนจะต้องรวบรวมข้อมูล ความรู้ และหลักการจากประสบการณ์ที่ได้สะสมไว้แล้ว (จากการเรียน) นำมาประเมินคุณค่า และเลือกตัดสินใจเพื่อปฏิบัติอย่างมีเหตุผลบนทางสายกลางให้เหมาะสมกับกาลเทศะ บุคคล และชุมชน

2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์ ทั้ง 15 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน พิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไข

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ให้คะแนนข้อที่ตอบถูกเป็น 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดเป็น 0 (ศูนย์) คะแนน ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนจากหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ และแผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

3.2 สร้างตารางพิจารณากำหนดน้ำหนักของข้อสอบจากจุดประสงค์ในแผนการสอนตามกระบวนการ เชนิณสถานการณื และจุดประสงค์การ เรียนรู้ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เพื่อกำหนดอัตราส่วนข้อสอบที่เหมาะสม

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตตามตารางพิจารณากำหนดน้ำหนักจากจุดประสงค์ในแผนการสอน และจุดประสงค์การ เรียนรู้ของโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ได้จำนวนข้อสอบรวม 60 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิตจำนวน 60 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดียวกันกับที่ตรวจแผนการสอน ตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบในแง่ความสอดคล้องระหว่าง เนื้อหากับจุดประสงค์ของแผนการสอน จุดประสงค์การ เรียนรู้และในแง่ของสำนวนภาษา แล้วนำแบบทดสอบมาปรับปรุงแก้ไข

4. แบบประเมิน แบ่งออกเป็น 4 ฉบับ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังนี้

4.1 แบบประเมินพฤติกรรมโดยตนเอง แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อประเมินพฤติกรรมในด้านการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโดยพิจารณาจาก เนื้อหาและจุดประสงค์ในแผนการสอน นำมาสร้างแบบประเมินพฤติกรรมโดยตนเอง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ ได้แก่ การปฏิบัติถูกต้อง ยังปฏิบัติบกพร่อง แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความครอบคลุม เนื้อหาและสำนวนภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขเป็นฉบับสมบูรณ์

4.2 แบบประเมินพฤติกรรมโดยครูประจำชั้น แบบสอบถามนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อประเมินพฤติกรรมในด้านการนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติในชีวิตประจำวันของนักเรียนผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโดยนำแบบประเมินพฤติกรรมโดยตนเองมาจัดทำ เป็นแบบประเมินพฤติกรรมโดยครูประจำชั้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ ได้แก่ การปฏิบัติถูกต้อง ยังปฏิบัติบกพร่อง แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความครอบคลุม เนื้อหาและสำนวนภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เป็นฉบับสมบูรณ์

4.3 แบบประเมินความรู้สึกรองนักเรียนต่อการ เรียนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต แบบสอบถามชุดนี้ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 2 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย เพื่อประเมินความรู้สึกของนักเรียนต่อการ เรียนกลุ่มสร้าง เสริมประสบการณ์ชีวิต ทั้ง

ความรู้สึกทางบวกและทางลบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างโดยการศึกษาการวัดด้านความรู้สึกของ โกวิท
ประवालพฤกษ์ (2527: 155-178)

4.4 แบบประเมินความเป็นกัลยาณมิตรของครูผู้สอนตามการรับรู้ของนักเรียน
แบบสอบถามชุดนี้เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างโดยศึกษาลักษณะความ
เป็นกัลยาณมิตรธรรม 7 (ครูผู้เป็นกัลยาณมิตร) แล้วนำมาสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3
ระดับ ได้แก่ การปฏิบัติดีน้อย ปานกลาง มาก

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามในข้อ 4.3 และ 4.4 ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน
ตรวจพิจารณาความครอบคลุมเนื้อหาและสำนวนภาษา เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข เป็นฉบับสมบูรณ์

ค. ขั้นตอนการใช้เครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ไปทดลองใช้ดังต่อไปนี้

1. นำแบบทดสอบความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์
จำนวน 15 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร เพื่อ
สุลักษณะการใช้ภาษา ความชัดเจนของข้อคำถามและรูปภาพ รวมทั้งการสนองต่อแบบทดสอบในรูป
การตัดสินใจแก้ปัญหาเมื่อเผชิญสถานการณ์ในลักษณะต่าง ๆ

2. นำข้อคำถามมาปรับปรุง แล้วนำแบบทดสอบไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 ท่าน
พิจารณาเพื่อปรับปรุงแก้ไข เป็นฉบับสมบูรณ์

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
จำนวน 60 ข้อ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2531
โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 110 คน ที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร

4. ตรวจวิเคราะห์แบบทดสอบทั้ง 60 ข้อ โดยแบ่งคะแนนออกเป็นกลุ่มสูงและ
กลุ่มต่ำ แล้วใช้เทคนิค 27% คำนวณค่าระดับความยาก อ่านาจจำแนก เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มี
ระดับความยากตั้งแต่ .20-.80 และมีอ่านาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ไว้ใช้จำนวน 40 ข้อ

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต
จำนวน 40 ข้อที่คัดเลือกแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2
ปีการศึกษา 2531 โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จำนวน 109 คน ซึ่งไม่ใช่ตัวอย่าง
ประชากรและไม่ใช่ประชากรในข้อ 3

6. ตรวจสอบและวิเคราะห์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต โดยแบ่งคะแนนออกเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้เทคนิค 27% คำนวณได้ค่าระดับความยากตั้งแต่ 0.22 - 0.73 ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 - 0.63

7. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตไปทดสอบหาความเที่ยง โดยใช้สูตร คูเดอร์ ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง 0.78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. การดำเนินการสอน ผู้วิจัยดำเนินการสอนตัวอย่างประชากรทั้งหมดสัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 4 คาบครึ่ง (1 ชั่วโมงครึ่ง) ตามแผนการสอนที่สร้างขึ้นโดยดำเนินการสอนในแต่ละแผนการสอนดังนี้

แผนที่ 1	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง	แผนที่ 2	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง
แผนที่ 3	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง	แผนที่ 4	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง
แผนที่ 5	ใช้เวลา	2 ครั้ง	9 คาบ	แผนที่ 6	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง
แผนที่ 7	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง	แผนที่ 8	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง
แผนที่ 9	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง	แผนที่ 10	ใช้เวลา	3 ครั้ง	13 คาบครึ่ง
แผนที่ 11	ใช้เวลา	1 ครั้ง	4 คาบครึ่ง				

การสอนเริ่มตั้งแต่วันที่ 14 สิงหาคม ถึงวันศุกร์ที่ 15 กันยายน 2532 รวมเวลาที่ใช้ในการทดลองสอนทั้งหมด 67 คาบครึ่ง หรือ 22 ชั่วโมงครึ่ง เป็นเวลา 5 สัปดาห์

2. การดำเนินการทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ดังนี้

2.1 การทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และการทดสอบหลังเรียน (post-test) ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาเมื่อเผชิญสถานการณ์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยตนเอง โดยทำการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างวันพฤหัสบดีที่ 3 สิงหาคม ถึงวันศุกร์ที่ 11 สิงหาคม 2532 เวลา 8.30 - 9.00 น. และทำการทดสอบหลังเรียนระหว่างวันจันทร์ที่ 18 กันยายน ถึงวันอังคารที่ 26 กันยายน 2532 เวลา 8.30 - 9.00 น. เพื่อควบคุมตัวแปรเกี่ยวกับผู้ควบคุมสอบและช่วงเวลาที่ใช้ในการทดสอบ

2.2 ขั้นตอนในการทดสอบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญ

สถานการณ์ ทดสอบครั้งละ 3 ข้อ เป็นเวลา 5 วัน ดังนี้

2.2.1.1 ผู้วิจัยแจกแบบทดสอบ

2.2.1.2 ผู้วิจัยอ่านสถานการณ์และวิธีแก้ปัญหาแต่ละวิธีให้

ฟังทีละข้อ เพื่อควบคุมตัวแปรด้านความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

ทดสอบครั้งละ 20 ข้อ เป็นเวลา 2 วัน ดังนี้

2.2.2.1 ผู้วิจัยแจกแบบทดสอบและกระดาษคำตอบ

2.2.2.2 ผู้วิจัยอ่านคำถามและตัวเลือกให้ฟังทีละข้อ เพื่อควบคุม

ตัวแปรด้านความสามารถในการอ่านของนักเรียน

2.2.3 แบบประเมินพฤติกรรมโดยตนเอง มีทั้งหมด 9 ฉบับ ผู้วิจัยได้ให้

นักเรียนประเมินตนเองหลังจากผู้วิจัยทำการสอนแต่ละเรื่องเสร็จสิ้นลงภายใน 1 หรือ 2 สัปดาห์ ตามที่กำหนดในแต่ละเรื่อง ระหว่างวันจันทร์ที่ 21 สิงหาคม ถึงวันศุกร์ที่ 29 กันยายน 2532 เวลา 8.20 - 8.30 น.

2.2.4 แบบประเมินพฤติกรรมโดยครูประจำชั้น ผู้วิจัยได้ให้ครูประจำชั้น

ทำแบบประเมินหลังจากที่ผู้วิจัยทำการทดลองสอนเสร็จสิ้นลงภายใน 1 หรือ 2 สัปดาห์ ตามที่กำหนดในแต่ละเรื่อง ระหว่างวันจันทร์ที่ 21 สิงหาคม ถึง วันศุกร์ที่ 29 กันยายน 2532

2.2.5 แบบประเมินความรู้สึกต่อการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต

2.2.6 แบบประเมินความเป็นกัลยาณมิตรของครูผู้สอนตามการรับรู้ของ

นักเรียน

ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบประเมิน ข้อ 2.2.5 และ 2.2.6 ในวันศุกร์ที่

29 กันยายน 2532 เวลา 8.30 - 9.00 น. และนอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ให้นักเรียนบอกความรู้สึก

เกี่ยวกับการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตกับผู้วิจัยเพิ่มเติม โดยให้นักเรียนเขียนในหัวข้อ "เมื่อเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตกับอาจารย์ ณิชชา หนู (ผม) อยากบอกว่า..."

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1. นำกระดาษคำตอบจากแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์ ซึ่งมีลักษณะเป็นกรณีตัวอย่าง มาตรวจให้คะแนนเป็น 3, 2, 1 ตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. นำกระดาษคำตอบจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก มาตรวจให้คะแนนโดยให้ข้อที่ตอบถูกเป็น 1 คะแนน และให้ข้อที่ตอบผิดเป็น 0 (ศูนย์) คะแนน
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์กับ เกณฑ์ประเมินความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์โดยการทดสอบค่าที (t-test) (บุญธรรม กิจปรีดาวิสุทธิ 2524: 245) จากสูตร

$$T = \frac{\bar{X} - a}{S/\sqrt{n}}$$

$\bar{X}$ = คะแนนมัธยฐาน เลขคณิต

S = ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

n = จำนวนผู้ทดสอบ

a = คะแนน เกณฑ์

4. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตกับ เกณฑ์ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตโดยการทดสอบค่าที (t-test)
5. หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหา เมื่อเผชิญสถานการณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตโดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
6. แจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละจากแบบประเมินพฤติกรรมโดยตนเอง การประเมินพฤติกรรมโดยครูประจำชั้น แบบประเมินความรู้สึกของนักเรียนต่อการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตตามการรับรู้ของตนเอง และแบบประเมินความเป็นกัลยาณมิตรของครูตามการรับรู้ของนักเรียน แล้วเสนอในรูปของตารางและความเรียง